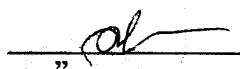

Міністерство освіти і науки України
Київський університет імені Бориса Грінченка
Кафедра світової літератури

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи

“ ” О.Б.Жильцов
_____ 20 15 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
АНАЛІЗ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ

Напрями підготовки

- 6.020303 Філологія (мова і література англійська)
 - 6.020303 Філологія (мова і література німецька)
 - 6.020303 Філологія (мова і література іспанська)
 - 6.020303 Філологія (мова і література італійська)
 - 6.020303 Філологія (мова і література французька)
 - 6.020303 Філологія (мова і література китайська)
 - 6.020303 Філологія (мова і література японська)
- Галузь знань 0203 "Гуманітарні науки"
(освітньо-кваліфікаційний рівень "бакалавр")

Гуманітарний інститут

2014–2015 рік

стор 6

Аналіз та інтерпретація художнього тексту. Програма. – К.: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2015. – 32 с.

Укладач: Вишницька Юлія Василівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри світової літератури, доцент.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри світової літератури

Протокол від. “_11”_лютого__2015 року №_5_

Завідувач кафедри _____ (Ковбасенко Ю. І.)

Години відповідають робочому навчальному плану

Заступник директора Гуманітарного інституту з науково-методичної та навчальної роботи _____ (О. В. Єременко)

Схвалено Вченою радою Гуманітарного інституту за напрямом підготовки 6.020303 *Філологія (українська)*

Протокол від. “_10”_березня__2015 року №_6_

Вчений секретар _____ (Т.Л.Видайчук)

© _____, 2015 рік
© _____, 2015 рік

Київ -2015

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.	4
Структура програми спецкурсу	
I. Опис предмета навчальної дисципліни	6
II. Тематичний план навчальної дисципліни.	7
III. Програма.	8
IV. Навчально-методична карта спецкурсу	10
V. Плани семінарських занять.	11
VI. Завдання для самостійної роботи.	14
Карта самостійної роботи магістранта.	14
VII. Індивідуальна науково-дослідницька робота (навчальний проект)	15
VIII. Система поточного та підсумкового контролю.	18
Тестові завдання для ПМК	20
IX. Методи навчання.	28
X. Методичне забезпечення курсу	29
XI. Рекомендована література	
Дослідження з історії шкіл, напрямків (загального та часткового характеру) ...	29
Довідники, словники, енциклопедії	32

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Робоча навчальна програма «Аналіз та інтерпретація художнього тексту» є нормативним документом Київського університету імені Бориса Грінченка, який розроблено кафедрою світової літератури на основі освітньо-професійної програми підготовки бакалаврів, спеціалістів та магістрів відповідно до навчального плану для всіх спеціальностей денної форми навчання.

Програму розроблено з урахуванням рекомендацій МОН України (лист № 1/9-736 від 06.12.2007 р.) «Про Перелік напрямів (спеціальностей) та їх поєднання з додатковими спеціальностями і спеціалізаціями для підготовки педагогічних працівників за освітньо-кваліфікаційними рівнями бакалавра, спеціаліста, магістра».

Робочу навчальну програму укладено згідно з вимогами кредитно-модульної системи організації навчання. Програма визначає обсяги знань, які повинен опанувати бакалавр відповідно до вимог освітньо-кваліфікаційної характеристики, алгоритму вивчення навчального матеріалу дисципліни «Аналіз та інтерпретація художнього тексту», необхідне методичне забезпечення, складові та технологію оцінювання навчальних досягнень студентів.

«Аналіз та інтерпретація художнього тексту» є складовою частиною дисциплін вибіркового блоку. Її вивчення передбачає розв'язання низки **завдань фундаментальної професійної підготовки фахівців вищої кваліфікації**, зокрема: опанування системою знань про закономірності процесу навчання і виховання студентів, професійної підготовки висококваліфікованих і конкурентоспроможних фахівців у галузі освіти відповідно до вітчизняних та європейських стандартів; основи управління педагогічним процесом у вищому навчальному закладі; форми, методи і засоби формування особистості майбутнього фахівця; професійно-педагогічну діяльність викладача вищої школи.

Проблема аналізу художнього твору була і залишається провідною у системі філологічної освіти як школярів, так і майбутніх учителів. Як правило, художній твір сприймається на читацькому рівні як носій певного змісту, певних ідей, певного настрою тощо, а розмови про враження від прочитаного видаються за аналіз твору.

Окрім того, існує хибне уявлення про художній текст як фрагмент дійсності. Аналіз твору мусить базуватись на аксіологічному понятті: твір – не життя, а мистецтво, штучно створена форма, що має свій «віртуальний сенс».

Матеріал дисципліни охоплює майже двохсотлітній арсенал літературознавчих методів аналізу літературного твору, огляд напрямів та шкіл у вітчизняному та зарубіжному літературознавстві 19-20 століть.

Навчальна програма дисципліни «Аналіз та інтерпретація художнього тексту» укладена для студентів 3 курсу очної форми навчання (бакалаврів). Програма складається з двох розділів: 1) традиційні методи аналізу художнього тексту; 2) нетрадиційні методи аналізу художнього тексту. До кожного з цих розділів подаються списки рекомендованої навчально- методичної літератури (основної та додаткової), перелік рекомендованих для прочитання праць учених-літературознавців та лінгвістів, а також електронна хрестоматія.

Пропонована програма охоплює великий масив з курсу літературознавства, який читається у вузах гуманітарного профілю і допомагає студентам зорієнтуватися в об'ємному матеріалі, зосередитися на найважливіших, вузлових проблемах аналізу художнього тексту. Програма розрахована на 16 годин лекційних та 12 годин семінарських занять. Вивчення курсу закінчується заліком. Зважаючи на величезний обсяг матеріалу, а також на необхідність творчого засвоєння матеріалу, вміння самостійно аналізувати художні твори, глибоко, вдумливо інтерпретувати літературні тексти, окрема увага приділяється співпраці викладача зі студентами, винесення частини матеріалу на самостійне опрацювання (відводиться 4 години на індивідуальну роботу з групою).

Головні **завдання дисципліни** полягають у наступному: подати загальну панораму існуючих у вітчизняному та зарубіжному літературознавстві методів аналізу художнього тексту; навчити студентів вдало обирати засіб розгляду художнього тексту, щоб текст «відгукнувся», «розкрився» читачеві, допомогти філологам підбирати адекватні тексту «ключики» його дешифровки. Загалом спецсемінар націлений на методологічну допомогу студентам-дипломникам, словесникам, що мають справу зі словом.

СТРУКТУРА ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

I. ОПИС ПРЕДМЕТА СПЕЦСЕМІНАРУ

Предмет: процес навчання та виховання студентів вищого навчального закладу в умовах реформування та модернізації системи освіти в Україні, формування особистості фахівця вищої кваліфікації.

Курс:	Напрямок, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
<p>Кількість кредитів, відповідних ECTS: <i>2 кредита</i></p> <p>Змістові модулі: <i>2 модулі</i></p> <p>Загальний обсяг дисципліни (години): <i>72 години</i></p>	<p>напрями підготовки</p> <p>6.020303 Філологія (мова і література англійська)</p> <p>6.020303 Філологія (мова і література німецька)</p> <p>6.020303 Філологія (мова і література іспанська)</p> <p>6.020303 Філологія (мова і література італійська)</p> <p>6.020303 Філологія (мова і література французька)</p> <p>6.020303 Філологія (мова і література китайська)</p> <p>6.020303 Філологія (мова і література японська)</p> <p>Галузь знань <i>0203 "Гуманітарні науки"</i></p> <p>(освітньо-кваліфікаційний рівень <i>"бакалавр"</i>)</p>	<p>Вибіркова</p> <p>Рік підготовки: 3.</p> <p>Семестр: 5.</p> <p>Аудиторні заняття: <i>32 годин, з них:</i></p> <p>Лекції (теоретична підготовка): <i>16 годин</i></p> <p>Семінарські заняття: <i>12 годин</i></p> <p>Індивідуальна робота: <i>4 години.</i></p> <p>МКР: 4 години</p> <p>Самостійна робота: <i>36 годин</i></p> <p>Вид контролю: ПМК</p>

II. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№ п/п	Назви теоретичних розділів	Кількість годин							
		Разом	Аудиторних	Лекцій	Практичних	Семинарських	Індивідуальна робота	Самостійна робота	Модульний контроль
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I.									
Домінуюча категорія тексту у тричленній координаті «автор – текст – читач».									
1.	Герменевтична спрямованість аналізу художнього твору. Механізм читацького сприйняття (через призму рецептивної естетики). Традиційні шляхи та найуживаніші методи аналізу художнього тексту.			6		4	2	10	
<i>Разом</i>		22	12	6		4	2	10	2
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I I.									
Текстові домінанти у багаточленній координаті «автор – текст – читач».									
1.	Нетрадиційні шляхи аналізу художнього тексту: культурологічні, естетичні, психологічні, міфологічні, часопросторові виміри.			10		8	2	26	
<i>Разом</i>		50	24	10		8	2	26	2
<i>Разом</i>		72	36	16		12	4	36	4

III. ПРОГРАМА

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I

Домінуюча категорія тексту у тричленній координаті «автор – текст – читач».

Тема 1. Герменевтична спрямованість аналізу художнього твору. Механізм читацького сприйняття (через призму рецептивної естетики). Традиційні шляхи та найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору.

Лекція 1. Герменевтика як теорія та мистецтво тлумачення текстів. Класифікація методів аналізу художнього тексту. Традиційні шляхи аналізу: «слідом за автором», пообразний, проблемно-тематичний, композиційний (2 год.).

Основні поняття теми: герменевтика, метод аналізу, рецептивна естетика, текст, читач, шлях аналізу.

Семінарське заняття 1. Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору (2 год.)

Основні поняття теми: композиція твору, образ автора, сюжет, фабула.

Лекція 2. Традиційні методи поглибленого прочитання тексту: **біографічний, творчо-генетичний, формальний, статистичний, соціологічний, порівняльний, культурно-історичний, історико-функціональний** методи аналізу (2 год.).

Основні поняття теми: біографічний метод аналізу, статистичний метод аналізу, творчо-генетичний метод аналізу, формальний метод аналізу, історико-функціональний метод аналізу.

Семінарське заняття 2. Семантичне декодування поетичного твору. Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору

(2 год.)

Основні поняття теми: декодування, ключові слова, лінгвістичний аналіз, мовні рівні тексту, семантика, стиль, стилістика, тематична сітка.

Лекція 3. Культурологічний контекст вивчення літературних творів. Стилiстичний аналіз. Психологічний аналіз. Текстуальний (мотиви, підтекст), контекстуальний (історико-культурологічне, біографічне тло вивчення тексту) аналізи художніх творів. (2 год.)

Основні поняття теми: ідіостиль, контекст, культурологічне тло, культурологема (культурема), психологічний аналіз, стиль, стилістичний аналіз.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ І І

Текстові доміанти у багаточленній координаті «автор – текст – читач».

Тема 2. Нетрадиційні методи аналізу художнього тексту: культурологічні, естетичні, психологічні, міфологічні, часопросторові, гендерні, архетипні виміри.

Семінарське заняття 3. Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору. Поняття про внутрішню форму слова. (2 год.)

Основні поняття теми: внутрішня форма слова, лінгвістичний аналіз, текстуальний аналіз.

Лекція 4. Інтертекстуальний аналіз художніх творів (алюзії, ремінісценції, цитації). Методика «ретельного», «закритого» читання (2 год.)

Основні поняття теми: алюзії, інтертекст, інтертекстуальність, палімпсест, ремінісценція, ретельний аналіз, цитація.

Семінарське заняття 4. Найуживаніші методи аналізу художнього тексту: культурологічний та семантичний виміри (2 год.)

Основні поняття теми: контекст, культурологічний аналіз, структурно-семантичний аналіз.

Лекція 5. Міфоаналіз. Поняття міфологем. Метод логіко-семіотичної рамки (2 год.)

Основні поняття теми: міф, міфологія, міфологічний аналіз, міфологема.

Семінарське заняття 5. Найуживаніші методи аналізу художнього тексту: міфологічний аналіз (2 год.).

Основні поняття теми: етнокультурна, міфологема, міфологічний аналіз, семантичні універсали, символ.

Лекція 6. Види літературознавчого аналізу, зумовлені певними естетичними концепціями художньої творчості: **архетипний, гендерний, феноменологічний аналізи тексту.** Методичні прийоми **хронотопічного аналізу (2 год.)**

Основні поняття теми: архетип, гендер, деконструктивізм, постструктуралізм, феноменологія.

Лекція 7. Компаративний аналіз. Компаративістика.

Лекція 8. Структуралістський аналіз художнього тексту (бінарні опозиції). Постструктуралізм. Деконструктивізм. (2 год.)

Основні поняття теми: контекст, компаративістика, мотив, підтекст.

Семінарське заняття 6. Найуживаніші методи аналізу художнього тексту: хронотопічний аналіз. Суб'єкт-об'єктна позиція художнього образу. Інтертекст (2 год.)

Основні поняття теми: бінарні опозиції, інтертекстуальний аналіз, міфологема, міфологічний аналіз, палімпсест, компаративний аналіз, метод логіко-семіотичної рамки, міфологічні моделі, суб'єкт-об'єктна позиція образу, художній образ часопростір, хронотоп.

IV. Навчально-методична карта дисципліни «Аналіз та інтерпретація художнього тексту»

Разом: 72 год., лекції – 16 год., семінарські заняття – 12 год., індивідуальна робота – 4 год.
самостійна робота – 36 год., модульна контрольна робота – 4 год.

Тижень	I	II	III	IV	V
Модулі	Змістовий модуль I			Змістовий модуль II	
Назва модуля	Домінуюча категорія тексту у тричленній координаті «автор – текст – читач».			Текстові домінуючі у багаточленній координаті «автор – текст – читач».	
Кількість балів	184 бали				
Лекції	1	2	3	4	5
Дати / бали	1 бал	1 бал	1 бал	1 бал	1 бал
Теми	Герменевтика як	Традиційні методи	Культурологічний	Інтертекстуальний	Міфоаналіз.

лекцій	теорія та мистецтво тлумачення текстів. Класифікація методів аналізу художнього тексту. Традиційні шляхи аналізу: «слідом за автором», пообразний, проблемно-тематичний, композиційний.	поглибленого прочитання тексту: біографічний, творчо-генетичний, формальний, статистичний, соціологічний, порівняльний, культурно-історичний, історико-функціональний методи аналізу	контекст вивчення літературних творів. Стилстичний аналіз. Психологічний аналіз. Текстуальний (мотиви, підтекст), контекстуальний (історико-культурологічне, біографічне тло вивчення тексту) аналізи художніх творів.	аналіз художніх творів (алозії, ремінісценції, цитації)..Методика «ретельного», «закритого» читання.	Поняття міфологем. Метод логіко-семіотичної рамки. Методичні прийоми хронотопічного аналізу.
Лекції	6	7	8		
Дати / бали	1 бал	1 бал	1 бал		
Теми лекцій	Види літературознавчого аналізу, зумовлені певними естетичними концепціями художньої творчості: архетипний, гендерний, феноменологічний аналізи тексту.	Компаративний аналіз. Компаративістик.	Структуралістський аналіз художнього тексту (бінарні опозиції). Пост - структуралізм. Деконструктивізм.		
Семинарські заняття	1	2	3	4	5
Дати / бали	1+10 балів	1+10 балів	1+10 балів	1+10 балів	1+10 балів
Теми семінарських занять	Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору	Семантичне декодування поетичного твору.	Найуживаніші методи аналізу художнього тексту. Поняття про внутрішню форму слова.	Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору: культурологічний та семантичний виміри	Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору: міфологічний аналіз
Семинарські заняття	6				
Дати / бали	1+10 балів				
Теми семінарських занять	Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору: хронотопічний аналіз Суб'єкт-об'єктна позиція образу. Інтертекст.				
Самостійна робота, опрацювання фахових видань	30 балів				
ІНДЗ	30 балів				
Види поточної контролю	Модульна контрольна робота №1 (25 балів) Модульна контрольна робота №2 (25 балів)				
Підсумковий контроль	ПМК				

**V. ПЛАНИ
СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ
Змістовий модуль I**

**Домінуюча категорія тексту у тричленній координаті «автор
– текст – читач».**

Семінарське заняття № 1

Тема: Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору (2 год.).

План заняття

- 1) Аналіз образу автора у повісті М.О.Шолохова «Доля людини»;
- 2) Аналіз композиції оповідання І. Буніна «Легкое дыхание».

Основні поняття теми: композиція твору, образ автора, сюжет, фабула.

Семінарське заняття № 2.

Тема: Семантичне декодування художнього тексту. Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору (2 год.)

План заняття

- 1) Методика віршознавчого аналізу: ключові слова (аналіз поетичного твору методом тематичної сітки – І.В.Арнольд) (за вибором студента);
- 2) Лінгвістичний аналіз тексту поезії І.Франка (за вибором студента).

Основні поняття теми: декодування, ключові слова, лінгвістичний аналіз, мовні рівні тексту, семантика, стиль, стилістика, тематична сітка.

Змістовий модуль I I

**Текстові домінанти у багаточленній координаті «автор –
текст – читач».**

Семінарське заняття № 3.

**Тема: Найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору.
Поняття про внутрішню форму слова. (2 год.).**

План заняття:

- 1) Текстуальний аналіз повісті А.П.Чехова «Студент».
- 2) Лінгвотворчий потенціал внутрішньої форми слова у творах українських та зарубіжних письменників (за вибором студента).

Основні поняття теми: внутрішня форма слова, лінгвостичний аналіз, текстуальний аналіз.

Семінарське заняття № 4

Тема: Найуживаніші методи аналізу художнього тексту: культурологічний та семантичний виміри (2 год.)

План заняття:

- 1) Культурологічний аналіз роману Франсуа Рабле «Гаргантюа і Пантагрюель»
- 2) Структурно-семантичний аналіз народної та літературної казки (за «Морфологією казки» В.Проппа) (за вибором студента).

Основні поняття теми: контекст, культурологічний аналіз, структурно-семантичний аналіз.

Семінарське заняття № 5

Тема: Найуживаніші методи аналізу художнього тексту: міфологічний аналіз (2 год.)

План заняття:

- 1) Міфологічний аналіз (з виокремленням запозиченого, етнічного та індивідуально-авторського міфів) творів українських та зарубіжних письменників (за вибором студента);
- 2) Універсальні символи Світового Дерева та Шляху у творах українських та зарубіжних письменників 20 століття (за вибором студента): методика ключових семантичних універсалій етнокультури (Анна Вежбіцька).

Основні поняття теми: етнокультурна, міфологема, міфологічний аналіз, семантичні універсали, символ

Семінарське заняття № 6

Тема: Найуживаніші методи аналізу художнього тексту: хронотопічний аналіз. (2 год.)

План заняття

- 1) Хронотопічний аналіз: осмислення специфіки художнього часу і художнього простору з виділенням бінарних опозицій у творах М.В.Гоголя, Ф.Достоевського, П.Верлена, Г.Маркеса, Г.Сенкевича, Л. Керролла, Ф. Кафки тощо (за вибором);
- 2) Види хронотопу у творах постмодерністів (Борхес, Кортасар, Кундера, Павич та інші).
- 3) Інтертекстуальний аналіз тексту есе А.Камю «Міф про Сізіфа» (або роману І.Багряного «Людина біжить над прірвою» з урахуванням архетипів)

Основні поняття теми: бінарні опозиції, часопростір, хронотоп, інтертекстуальний аналіз, міфологема, міфологічний аналіз, палімпсест, компаративний аналіз, метод логіко-семіоричної рамки, міфологічні моделі, суб'єкт-об'єктна позиція образу, художній образ .

VI. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Опрацювати лекційний матеріал (скласти опорні схеми, таблиці тощо для кращого засвоєння тем).
2. Законспектувати першоджерела: праці вітчизняних та зарубіжних літературознавців, лінгвістів, етнографів (список основної літератури).
3. Поглибити знання про найуживаніші методи аналізу тексту, попрацювавши з додатковою літературою (посібники, монографії, словники тощо).
4. Проаналізувати художні тексти за допомогою запропонованих методів аналізу.

Карту самостійної роботи, де визначено форми академічного контролю, успішність (бали) і термін виконання самостійної роботи студентами, подано у вигляді табл. 6.1.

Таблиця 6.1

КАРТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Змістовий модуль та теми курсу	Академічний контроль	Бали	Термін виконання (тижні)
Змістовий модуль І. Домінуюча категорія тексту у тричленній координаті «автор – текст – читач». Змістовий модуль І І. Текстові домінанти у багаточленній координаті «автор – текст – читач».			
Тема 1. Герменевтична спрямованість аналізу художнього твору. Механізм читацького сприйняття (через призму рецептивної естетики). Традиційні шляхи та найуживаніші літературознавчі методи аналізу художнього твору. (12 год.)	індивідуальне заняття № 1 опрацювання фахових видань	5 10	І-ІІ
Тема 2. Нетрадиційні шляхи аналізу художнього тексту: культурологічні, естетичні, психологічні, міфологічні, часопросторові виміри. (24 год.).	індивідуальне заняття № 2 опрацювання фахових видань	5 10	ІІІ-V
<i>Разом: 36 год.</i>	<i>Разом: 30 балів</i>		

VII. ІНДИВІДУАЛЬНА НАУКОВО – ДОСЛІДНИЦЬКА РОБОТА

Індивідуальна науково-дослідна робота є видом позааудиторної індивідуальної діяльності студента, результати якої використовуються у процесі вивчення програмового матеріалу спецкурсу. Завершується виконання магістрантами ІНЗД прилюдним захистом науково-дослідницької роботи.

Індивідуальне науково-дослідне завдання (ІНДЗ) зі спецкурсу «Методи аналізу художнього тексту» – це вид науково-дослідницької роботи студента, яка містить результати дослідницького пошуку, відображає певний рівень його навчальної компетентності.

Мета ІНДЗ: самостійне вивчення частини програмового матеріалу, систематизація, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань із спецкурсу, удосконалення навичок самостійної навчально-пізнавальної діяльності.

Зміст ІНДЗ: завершена практична робота у межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, умінь та навичок, отриманих під час лекційних, семінарських занять і охоплює декілька тем або весь зміст навчального курсу.

Види ІНДЗ, вимоги до них та оцінювання:

- ✓ реферування праць літературознавців, лінгвістів - основної літератури, тобто ступінь досліджуваності теми (**10 балів**);
- ✓ анотація прочитаної додаткової літератури з курсу (**5 балів**);
- ✓ наукове дослідження з використанням найуживаніших методів аналізу художнього твору у вигляді науково-дослідницької роботи (охоплює весь зміст навчального курсу) (**15 балів**).

Орієнтовна структура ІНДЗ – наукового дослідження: вступ, основна частина, висновки, додатки (якщо вони є), список використаних джерел. Критерії оцінювання та шкалу оцінювання подано відповідно у табл. 7.1 і 7.2.

Таблиця 7.1

Критерії оцінювання ІНДЗ

(наукового дослідження у вигляді науково-дослідницької роботи)

№ п/п	Критерії оцінювання роботи	Максимальна кількість балів за кожним критерієм
1.	Обґрунтування актуальності, формулювання мети, завдань та визначення методів дослідження	4 бали
2.	Складання плану науково-дослідницької роботи	1 бал
3.	Критичний аналіз суті та змісту першоджерел. Виклад фактів, ідей, результатів досліджень у логічній послідовності. Аналіз сучасного стану дослідження проблеми, розгляд тенденцій подальшого розвитку даного питання.	6 балів
4.	Оригінальність, науковість, самостійність проведеного аналізу художнього твору	12 бали
5.	Доказовість висновків, обґрунтованість власної позиції, пропозиції щодо розв'язання проблеми, визначення перспектив дослідження	5 балів
6.	Дотримання вимог щодо технічного оформлення структурних	2 бали

елементів роботи (титульний аркуш, план, вступ, основна частина, висновки, додатки (якщо вони є), список використаних джерел)	
Разом	30 балів

Таблиця 7.2

Шкала оцінювання ІНДЗ
(у вигляді науково-дослідницької роботи)

Рівень виконання	Кількість балів, що відповідає рівню	Оцінка за традиційною системою
Високий	28-30	Відмінно
Достатній	20-27	Добре
Середній	10-19	Задовільно
Низький	0-18	Незадовільно

Оцінка з ІНДЗ є обов'язковим балом, який враховується при підсумковому оцінюванні навчальних досягнень студентів зі спецсемінару «Аналіз та інтерпретація художнього тексту» .

Студент може набрати максимальну кількість балів за ІНДЗ – 30 балів.

Орієнтовна тематика ІНДЗ

1. Ритуально-міфологічна основа творів епохи модернізму.
2. Мотив «блудного сина» в зарубіжній літературі.
3. Християнські образи в світовій літературі.
4. Образ автора в повісті М.Шолохова «Доля людини».
5. Відображення ренесансного світосприйняття у творах Ф.Петрарки, Дж.Бокаччо.
6. Міф про Орфея у поезіях Р.М.Рільке.
7. Мотивний аналіз тексту повісті Е Хемінгуея «Стірий і море».
8. Міф про Сізіфа: інтертекстуальний аналіз есе А.Камю.
9. Казка Гофмана «Крихітка Цахес» - етичний експеримент: структуралістський аналіз тексту.
10. Опозиція «свого» і «чужого» у пушкінських казках.
11. Структурно-композиційний аналіз чарівних казок.
12. Компаративний аналіз повістей «Ніч перед Різдвом» М.В.Гоголя і «Різдвяна пісня у прозі» Ч.Діккенса.
13. Міфологема шляху у повістях Ч.Діккенса і Гоголя: компаративний аспект.
14. Імагологічний образ Гамлета у світовій літературі.
15. Образи-символи теїстичного верху у творах Г.Гарсія Маркеса «Стариган із крилами» і І.Драча «Крила».
16. Національний одяг та мотив перевдягання у творах М.В.Гоголя.
17. Метаморфози у текстах Ф.Кафки.
18. Світобудова у художньому просторі Ш.Бодлера.
19. Острів як міфологема у казковій та пригодницькій літературі.

20. Принцип семантичної зв'язності у романи М.Булгакова «Майстер і Маргарита».
21. Хронотоп Петербурга у романі Достоевського «Злочин і кара».
22. Індивідуально-авторська концепція часу у романі Г.Гарсія Маркеса «Сто років самотності».
23. Проблема установалення людської влади над часом у «Річарді III» В.Шекспіра і «Фаусті» Й.В.Гете.
24. Концепція часу у романі Пруста «У пошуках утраченого часу».
25. Образ вечора у «Сентиментальній прогулянці» П.Верлена та поезіях Тютчева .
26. Міфологеми першоелементів буття у літературі реалізму та модернізму.
27. Опозиція «свій – чужий» у художній системі Гоголя.
28. Образи – медіатори у романі Достоевського «Злочин і кара».
29. Хронотоп «монастиря» у романі У.Еко «Ім'я троянди».
30. Образ лабіринту у романі У.Еко «Ім'я троянди».
31. Вертикальна структурація художнього простору - часу у творах межі століть.
32. «Домашні» хронотопи у творах А.П.Чехова.
33. Психологічний хронотоп в епопеї М. Пруста та «Місіс Делуей» В.Вулф.
Речовий світ Р.М.Рільке.

VIII. СИСТЕМА ПОТОЧНОГО І ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ

Навчальні досягнення студентів зі спецсемінару «Аналіз та інтерпретація художнього тексту» оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок; розширення кількості підсумкових балів до 100.

Контроль успішності студентів з урахуванням поточного і підсумкового оцінювання здійснюється відповідно до навчально-методичної карти (п. IV), де зазначено види й терміни контролю. Систему рейтингових балів для різних видів контролю та порядок їх переведення у національну (4-бальну) та європейську (ECTS) шкалу подано у табл. 8.1, табл. 8.2.

Таблиця 8.1

Розрахунок рейтингових балів за видами поточного (модульного) контролю

№ п/п	Вид діяльності	Кількість балів за	Кількість одиниць до розрахунку	Всього

		ОДИНИЦЮ		
1.	Відвідування лекцій	1	8	8
2.	Відвідування семінарів	1	6	6
3.	Виконання завдання із самостійної роботи	5	2	10
4.	Робота на семінарському занятті	10	6	60
5.	ІНДЗ	30	1	30
6.	Опрацювання фахових видань	10	2	20
7.	Виконання модульного контролю	25	2	50
Максимальна кількість балів - 184				
Коефіцієнт - 1,84				

Усього - 100 балів

У процесі оцінювання навчальних досягнень бакалаврів застосовуються такі методи:

➤ **Методи усного контролю:** індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, залік.

➤ **Методи письмового контролю:** модульне письмове тестування; підсумкове письмове тестування, звіт, реферат, есе.

➤ **Комп'ютерного контролю:** тестові програми.

➤ **Методи самоконтролю:** уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Максимальну кількість балів 194, набрану студентом, за допомогою коефіцієнта **1,94** переводимо в рейтингові показники успішності (до 100 балів), а потім в оцінку за шкалою ECTS.

У процесі оцінювання навчальних досягнень студентів застосовуються такі методи:

➤ **Методи усного контролю:** індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, залік.

➤ **Методи письмового контролю:** модульне письмове тестування, науково-дослідницька робота.

➤ **Методи самоконтролю:** уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Таблиця 8.2

Порядок переведення рейтингових показників успішності у європейські оцінки

ECTS

Підсумкова кількість балів (max – 100)	Оцінка за 4-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS
1 – 34	«незадовільно» (з обов'язковим повторним курсом)	F
35 – 59	«незадовільно»	FX

	(з можливістю повторного складання)	
60 – 74	«задовільно»	E, D
75 – 89	«добре»	C, B
90 – 100	«відмінно»	A

Загальні критерії оцінювання успішності студентів, які отримали за 4-бальною шкалою оцінки «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно», подано у табл. 8.3.

Таблиця 8.3

Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень студентів

Оцінка	Критерії оцінювання
«відмінно»	ставиться за повні та міцні знання матеріалу в заданому обсязі, вміння вільно виконувати практичні завдання, передбачені навчальною програмою; за знання основної та додаткової літератури; за вияв креативності у розумінні і творчому використанні набутих знань та умінь.
«добре»	ставиться за вияв студентом повних, систематичних знань із дисципліни, успішне виконання практичних завдань, засвоєння основної та додаткової літератури, здатність до самостійного поповнення та оновлення знань. Але у відповіді студента наявні незначні помилки.
«задовільно»	ставиться за вияв знання основного навчального матеріалу в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої фахової діяльності, поверхову обізнаність з основною і додатковою літературою, передбаченою навчальною програмою; можливі суттєві помилки у виконанні практичних завдань, але студент спроможний усунути їх із допомогою викладача.
«незадовільно»	виставляється студентові, відповідь якого під час відтворення основного програмового матеріалу поверхова, фрагментарна, що зумовлюється початковими уявленнями про предмет вивчення. Таким чином, оцінка «незадовільно» ставиться студентові, який неспроможний до навчання чи виконання фахової діяльності після закінчення ВНЗ без повторного навчання за програмою відповідної дисципліни.

Модуль включає бали за поточну роботу студента на семінарських заняттях, виконання самостійної роботи, індивідуальну роботу, модульну контрольну роботу.

Виконання модульної контрольної роботи здійснюється з використанням роздрукованих завдань.

Наукові дослідження, які виконує студент за визначеною тематикою, обговорюються та захищаються на семінарських заняттях (див. п. «Захист творчих проектів»).

Модульний контроль знань студентів здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу модуля.

Тестові завдання для проміжного модульного контролю:

1. Герменевтика – це
 - А) теорія інтерпретації тексту;
 - Б) аналіз твору;
 - В) наука про розуміння смислу;
 - Г) тлумачення твору.
2. Рецептивна естетика вивчає
 - А) художній текст;
 - Б) механізм читацького сприйняття;
 - В) авторську позицію.
3. Методика ретельного читання спрямована на
 - А) поглинання готової інформації;
 - Б) структурування матеріалу від деталі до цілого;
 - В) шлях від загального до часткового.
4. Художній текст – це
 - А) віддзеркалення дійсності, відображення фрагменту життя;
 - Б) штучно створена форма;
 - В) витвір мистецтва, що має свій «віртуальний сенс».
5. Традиційні шляхи аналізу художнього твору:
 - А) стилістичний, лінгвістичний, структурно-семантичний, філологічний;
 - Б) «слідом за автором», пообразний, проблемно-тематичний;
 - В) композиційний, компаративний, герменевтичний, гендерний.
6. Ланцюгову реакцію запитань створює
 - А) пообразний шлях аналізу;
 - Б) проблемний аналіз;
 - В) ідейно-тематичний.
7. Елементами якого шляху аналізу є аналіз фабули, композиції та структури художнього твору?
 - А) «слідом за автором»;
 - Б) компаративного;

В) проблемно-тематичного;

Г) композиційного.

8. Який метод ґрунтується на дослідженні становлення та розвитку особистості митця, відтворення його живого образу?

А) психологічний;

Б) біографічний;

В) гендерний.

9. Домінантою якого методу є фонові знання?

А) стилістичного;

Б) лінгвістичного;

В) культурологічного.

10. Під час якого аналізу «змикається» ідіостиль автора та ідіостиль епохи?

А) міфологічного;

Б) стилістичного;

В) культурологічного.

11. Яке поняття можна охарактеризувати як формотворче начало, внутрішній закон творчості, що проявляється на рівні окремого твору, творчості митця і цілих течій та напрямів?

А) інтертекстуальність;

Б) стиль;

В) компаративізм.

12. Який аналіз передбачає двохфокусне заглиблення у точки «автор» та «текст»?

А) стилістичний аналіз;

Б) культурологічний;

В) міфологічний;

Г) герменевтичний.

13. Хто поєднав психологічний аналіз із лінгвістичним?

А) Овсянико-Куликовський;

Б) Потебня;

В) Фройд;

Г) Франко.

14. Хто пов'язав психологічні спостереження з реальним суспільним життям?

- А) Фройд;
 - Б) Потебня;
 - В) Овсянико-Куликовський;
 - Г) Юнг.
15. Звідки бере свій початок структуралістський метод аналізу?
- А) з формальної школи;
 - Б) з біографічного методу Сент-Бева;
 - В) з Празького лінгвістичного гуртка;
 - Г) зі структурних елементів чарівної казки Проппа.
16. Яким законом діалектики оперують структуралісти?
- А) переходу кількості в якість;
 - Б) сили;
 - В) боротьби протилежностей.
17. Що є практично незмінним під час високоякісного перекладу художнього твору?
- А) фонографічний рівень тексту;
 - Б) бінарні опозиції;
 - В) стилістеми.
18. Хто ввів поняття універсальних опозицій?
- А) Р. Якобсон;
 - Б) Леві-Стросс;
 - В) В Пропп;
 - Г) Р.Барт.
19. Що розглядається у трьох іпостасях: запозиченого, етнічного та індивідуально-авторського міфів?
- А) стилістема;
 - Б) лексема;
 - В) міфологема.
20. Хто вперше ввів поняття хронотопу?
- А) Бахтін;
 - Б) Леві-Стросс;
 - В) Потебня;
 - Г) Мелетинський

21. За допомогою якого аналізу можна побудувати модель художнього світу тексту та художньої системи автора?

- А) міфологічного;
- Б) культурологічного;
- В) хронотопічного.

22. Який аналіз оперує такими літературознавчими поняттями, як підтекст, діалогічність, мотив?

- А) компаративний;
- Б) текстуотний;
- В) контекстуальний.

23. На перехресті яких точок виникає інтертекстуальність?

- А) текст-текст;
- Б) автор – текст;
- В) текст- читач;
- Г) культура – текст.

24. Інтертекстуальність передбачає

- А) порівняння художнього твору з прецедентним текстом;
- Б) занурення в підтекст твору;
- В) дослідження безпосередніх та опосередкованих зв'язків тексту з іншими текстами;
- Г) аналіз мотивів твору.

25. Як називається дослідження тих самих образів у різних національних літературах?

- А) інтенційність;
- Б) імагологія;
- В) інтертекстуальність.

26. Хто є засновником біографічного методу аналізу художнього тексту?

- А) Леві-Стросс;
- Б) Сент-Бев;
- В) Овсянко-Куликовський.

27. Хто є засновником бібліопсихології?

- А) Виготський;

- Б) Франко;
- В) Рубакін;
- Г) Бахтін.

28. В якій роботі Яусс висловив думку щодо провокаційного змісту літературного тексту?

- А) «Психологія читача і книги»;
- Б) «Історія літератури як провокація»;
- В) «Психологія творчості».

29. Яка методика скерована на аналіз строфіки, фоніки та ритмомелодики вірша?

- А) віршознавчого аналізу;
- Б) театрознавчого аналізу;
- В) структурно-семантичного.

30. Хто автор методу тематичної сітки?

- А) Арнольд;
- Б) Шпет;
- В) Потебня.

31. Який метод аналізу вивчає рух твору від задуму до його остаточного втілення?

- А) компаративний;
- Б) творчо-генетичний;
- В) інтертекстуальний.

32. Представниками формальної школи є:

- А) Ейхенбаум, Шкловський, Тинянов;
- Б) Веселовський, Потебня, Овсянко-Куликовський;
- В) Інгарден, Яусс, Рикер.

33. Який метод займається вивченням кількісних характеристик твору?

- А) соціологічний;
- Б) статистичний;
- В) структурний.

34. Як називається одиниця виміру значущості художнього твору?

- А) семантемою;
- Б) шекспіремою;
- В) керном.

35. Як називається класичне літературознавче дослідження Юрія Михайловича Лотмана?

- А) «Коментарі до «Євгенія Онегіна» Пушкіна»;
- Б) «Коментарій до Гомерівської «Іліади»»;
- В) «Порядковий коментар до «Улісса» Джойса».

36. З якої школи виросла етнолінгвістика?

- А) з формальної;
- Б) з культурно-історичної;
- В) з компаративістики;
- Г) з празького лінгвістичного гуртка.

37. Який метод займається вивченням сприйняття тексту різними епохами?

- А) творчо-генетичний;
- Б) історико-функціональний;
- В) культурно-історичний.

38. Яка праця сприяла розвитку культурологічного методу аналізу?

- А) «Творчість Франсуа Рабле і народна культура Середньовіччя і Ренесансу» Бахтіна;
- Б) «Психологія творчості» Виготського;
- В) «Структурна антропологія» Леві-Стросса.

39. Хто є автором відкриття поняття сублімації?

- А) Кьєркегор;
- Б) Фрейд;
- В) Юнг.

40. З яким методом поєднував психологічний аналіз Олександр Опанасович Потебня?

- А) соціологічним;
- Б) біографічним;
- В) лінгвістичним.

41. Хто з учнів Потебні поєднував психоаналіз із соціологічним методом?

- А) Якобсон;
- Б) Овсяннико-Куликовський;
- В) Лотман.

42. Який метод займається виокремленням бінарних опозицій в тексті?
- А) структурно-семантичний;
 - Б) структуралістський;
 - В) деконструктивний.
43. Хто на початку 20 століття називав себе опоязівцями?
- А) етнолінгвістик;
 - Б) деконструктивісти;
 - В) формалісти.
44. Вираженням колективного несвідомого є:
- А) символ;
 - Б) міфологема;
 - В) мотив;
 - Г) архетип.
45. Неоміфологізм – це
- А) проекція міфу на художній текст;
 - Б) античне світосприйняття;
 - В) відгомін одного літературного тексту в іншому.
46. Символи, медіатори, локуси, хронотопи, психологічні асоціативи, знаки, передвісники – це
- А) міфологічні зрізи образу;
 - Б) мотиви тексту;
 - В) архетипи.
47. Який метод займається реконструкцією авторської моделі часопростору?
- А) структуралістський;
 - Б) міфологічний;
 - В) хронотопічний.
48. На основі якої концепції Юлія Кристева ввела поняття «інтертекстуальності»?
- А) «інтенційності» Інгардена;
 - Б) «поліфонічного роману» Бахтіна;
 - В) «нульового знака» Якобсона.
49. Яке поняття тлумачать як текст, написаний поверх інших текстів:
- А) плагіат;

Б) поліфонічність;

В) палімпсест.

50. Як називаються натяки на асоціації та паралелі з іншим твором?

А) ремінісценції;

Б) міфологеми;

В) алюзії;

Г) прецедентність.

У табл. 8.4 представлено розподіл балів, що присвоюються студентам упродовж вивчення спецкурсу «Аналіз та інтерпретація художнього тексту».

Таблиця 8.4

Розподіл балів, що присвоюються студентам

Змістовий модуль 1 (лекції, семінари, самостійна робота)		Індивідуальна науково-дослідницька робота	МКР № 1, №2
Тема 1	Тема 2		
40	64	30	50

Разом: 184 бали.

Коефіцієнт – 1, 84.

Усього балів – 100.

Кількість балів за роботу з теоретичним матеріалом, на семінарських заняттях, під час виконання самостійної та індивідуальної навчально-дослідницької роботи залежить від дотримання таких вимог:

- ✓ своєчасність виконання навчальних завдань;
- ✓ повний обсяг їх виконання;
- ✓ якість виконання навчальних завдань;
- ✓ самостійність виконання;
- ✓ творчий підхід до виконання завдань;
- ✓ ініціативність у навчальній діяльності.

IX. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1) За джерелом інформації:

- *Словесні*: лекція (традиційна, проблемна), семінари, пояснення, розповідь, бесіда.
- *Наочні*: спостереження, ілюстрація, демонстрація.
- *Практичні*: аналіз художнього тексту.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: з книгою; виконання індивідуальних навчальних проектів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

1) Методи стимулювання інтересу до навчання: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо).

X. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРСУ

- ✓ електронні навчальні курси з дисципліни «Аналіз та інтерпретація художнього тексту»;
- ✓ опорні конспекти лекцій;
- ✓ робоча навчальна програма;
- ✓ засоби підсумкового контролю (комп'ютерна програма тестування);
- ✓ навчально-методичний посібник для студентів "Спецкурс із зарубіжної літератури "Аналіз та інтерпретація художнього тексту";
- ✓ електронна хрестоматія зі спецкурсу.

XII. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Дослідження з історії шкіль, напрямків (загального та часткового характеру):

1. Аверинцев С. С. Символ художественный // Краткая литературная энциклопедия: В 9 т. — М., 1971. — Т. 6. — Стлб. 828.
2. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / За ред. М. Зубрицької. — Львів, 1996. — (Вид. друге, доп. — Львів, 2002)
3. Бодріяр Жан. Симулякри і симуляція / Пер. з фр. В. Ховкун / Жан Бодріяр. — К. : Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2004. — 230 с.

4. Будний В., Ільницький М. Порівняльне літературознавство / Василь Будний, Микола Ільницький. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. – 430 с.
5. Гундорова Т. Методологічний тиск // Критика. — К., 2002. — Ч. 12 (62).
6. Гундорова Тамара. Проявлення Слова. Дискурсія раннього українського модернізму. *Видання друге, перероблене та доповнене.* / Тамара Гундорова. – К.: Видавництво «Часопис “Критика”», 2009. – 448 с.
7. Данек Данута. Психологічний і семіотичний аналіз (тези) / Данута Данек // Теорія літератури в Польщі. Антологія текстів. Друга половина ХХ – початок ХХІ ст. / Упоряд. Б. Бакули; За заг. ред. В. Моренця; Пер. з польськ. С. Яковенка. – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. – 531 с. – 393-397.
8. Домащенко А. В. О трёх направлениях современной академической теории литературы // Литературоведческий сборник. — Донецк: ДонНУ, 2004. — Вып. 17–18. — С. 9.
9. Зварич І. М. Міф у генезі художнього мислення / І. М. Зварич. – Чернівці : Золоті литаври, 2002. – 236 с.
10. Зинченко В. Г., Зусман В. Г., Кирнозе В. Г. Методы изучения литературы. Системный подход: Учеб. пособие. — М., 2000.
11. Ильин И.П. Постструктурализм. Деконструктивизм. Постмодернизм. — М., 1996.
12. Ковбасенко Ю. Мичтецтво аналізу ц інтерпретації художнього тексту. // Тема: Громадський науково-методичний журнал. № 4. – К., 2002. – сс. 2-25.
13. Козлик І. В. Методологія літературознавства як актуальна проблема. Стаття друга // Зарубіж. літ. в навч. закл. — К., 2004. — № 1. — С. 57–58; К., 2004. — № 5. — С. 60–62.
14. Козлик І. В. Методологія літературознавства як актуальна проблема. (Стаття третя. Площина загальної методології науки і методології конкретної науки) // Филологические исследования / Донецкий национальный ун-т. — Донецк, 2004. — Вып. VI.
15. Козлов А.С. Мифологическое направление в литературоведении США. — М., 1988.
16. Косиков Г.К. Структурная поэтика сюжетосложения во Франции // Зарубежное литературоведение 70-х гг. - М.: Наука, 1984. - С. 155-205.
17. Косиков Г.К. Ролан Барт - семиолог, литературовед // Барт Р. Избранные работы. Семиотика, поэтика. - М.: Прогресс, 1989. - С. 3-45.
18. Косиков Г.К. Зарубежное литературоведение и теоретические проблемы науки о литературе // Зарубежная эстетика и теория литературы XIX-XX вв. - М.: Изд-во МГУ, 1987. - С. 5-38.
19. Леви-Стросс К. Структурная антропология; Пер.с фр. В. Иванова / К. Леви-Стросс. – М.: Изд-во ЭКСМО-Росс, 2001. – 512 с.
20. Література. Теорія. Методологія / Пер. з польськ. С. Яковенка; Упорядкув. і ред. Д. Уліцької. – 2-ге вид. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. – 543 с.

21. Лихачёв Д. С. Избранные работы: В 3 т. — Л., 1987. — Т. 3.
22. Лотман Ю. М. Внутри мыслящих миров. Человек – текст – семиосфера – история. — М., 1996.
23. Ю.М.Лотман и тартуско-московская семиотическая школа. — М.: Гнозис, 1994.—547 с
24. Ман П. де. Критика и кризис // Философские науки. - М., 1992. - № 3. - С. 48-64
25. Митина С.М. Генетический структурализм: Критический очерк / С.М.Митина.— М.: Наука, 1981.— 96 с.
26. Павличко С. Д. Методологічна ситуація в сучасному українському літературознавстві // Павличко С. Д. Теорія літератури / Передм. М. Зубрицької. — К., 2002
27. Пражский лингвистический кружок: Сб.статей — М.: Прогресс, 1967.— 559 с.
28. Раков В.П. Новая «органическая» поэтика (Литературные теории В.Ф.Переверзева, В.М.Фриче, П.Н.Сакулина).— Иванова: Изд-во ИвГУ, 2002.— 350 с.
29. Рейтблат А. Российское литературоведение и современная ситуация. (Размышления по поводу издания литературоведческих книг в 2002 г.) // Новое литературное обозрение. — М., 2004. — № 69.
30. Семиотика. Коммуникация. — Стиль. М., 1983.
31. Слухай (Молотаева) Н. В. Художественный образ в зеркале мифа этноса : М. Лермонтов, Т. Шевченко / Н. В. Слухай (Молотаева). – Монография. – К., 1995. – 486 с.
32. Смирнов И.П. Смысл как таковой / И.П.Смирнов. — СПб.: Акад.проект, 2001.— 344 с.
33. Теории, школы, концепции. - М.: Наука. - Вып. 1, 1975. - 299 с.; - Вып. 2, 1975. - 229 с.; - Вып. 3, 1977. - 366 с.; - Вып. 4, 1985. - 178 с.; - Вып. 5, 1985. - 230 с.; - Вып. 6, 1986. - 286 с.
34. Тодоров Ц. Понятие литературы / Ц.Тодоров // Семиотика: Анталогия. — М.: Акад.проект, 2001.— С.376-391.
35. Тодоров Ц. Теории символов / Ц.Тодоров.— М.: Дом интеллектуальной книги, 1998.— 384 с.
36. Топоров В.Н. Миф. Ритуал. Символ. Образ: Исследования в области мифопоэтического / В.Н.Топоров. — М.: Прогресс, 1995.— 623 с.
37. Тынянов Ю.Н. Поэтика. История литературы. Кино/ Ю.Н. Тынянов. — М.: Наука, 1977.— 574 с.
38. Тэн И. Философия искусства /И.Тэн.— М.: Республика, 1996.— 351 с.
39. Фридлендер Г. Методологические проблемы литературоведения / Г.Фридлендер.— М.: Наука, 1984.— 236 с.
40. Ханзен-Леве О. Русский формализм: Методология реконструкции развития на основе принципа отстранения / О. Ханзен-Леве. — М.: Языки рус.культуры, 2001.— 669 с.

41. Хорев В. Имагологический аспект изучения культурных связей / Виктор Хорев // Літературна компаративістика. – Вип. IV : Имагологічний аспект сучасної компаративістики : стратегії та парадигми. – Ч. II. – Київ : ВД «Стилос», 2011. – С. 61-70.
42. Чиковани Б.С. Современная французская литературная критика и структурализм Ролана Барта / Б.С.Чиковани. — Тбилиси: Изд-во Тбил.ун-та, 1981.— 83 с.
43. Шкловский В.Б. О теории прозы / В.Б. Шкловский — М.: Сов.писатель, 1983.— 383 с.
44. Юнг Карл Густав. Архетип і несвідоме : пер. з нім. / Карл Густав Юнг. – К.: Український письменник, 2014. – 358 с. (Світло світогляду).

Довідники, словники, енциклопедії

1. Библиейская энциклопедия. Труд и издание Архимандрита Никифора. – Репринтное издание. – М.: ТЕРРА, 1990.
2. Жайворонок В. В. Знаки української етнокультури: Словник-довідник / В. В. Жайворонок. – К. : Довіра, 2006. – 703 с.
3. Зарубежный психоанализ / Сост. и общ.ред. В.М.Лейбина. — СПб: Питер, 2001.— 505 с.
4. Лейбин В. Постклассический психоанализ. Энциклопедия / В.Лейбин.— Т. 1. — М.: Изд. дом «Территория будущего», 2006.— 470 с.; Т. 2. — М.: Изд. дом «Территория будущего», 2006.— 564 с.
5. Литературная энциклопедия терминов и понятий. Гл. ред. и сост. А. Н. Николюкин. — М.: НПК «Интелвак», 2001. — 1595 с.
6. Мифы народов мира. Энциклопедия.: в 2-х т. / Гл. Ред.. С.А.Токарев. – М.: НИ «Большая российская энциклопедия», 1997.
7. Отечественный психоанализ / Сост. и общ. ред. В.М.Лейбина. — СПб.: Питер, 2001.— 445 с.
8. Постмодернизм. Энциклопедия. – Мн.: Интерпрессервис; Книжный дом. 2001. – 1040 с.
9. Современное зарубежное литературоведение. Страны западной Европы и США. Концепции. Школы. Термины /И.П.Ильин, Б.А.Цурганова. — М.: Прогресс, 1995. — 186 с.
10. Современная литературная теория. Антология. /Сост., прим. Н.В.Кабановой. — М: Флинта: Наука, 1999. — 342 с.
11. Современные литературоведческие концепции.— М.: Наука, 1983.— 183 с.
12. Современное зарубежное литературоведение: Энциклопедический справочник. М., 1996.
13. Современная западная философия: Словарь. М., 1991.
14. Терминология современного зарубежного литературоведения: Страны Западной Европы и США.— М., 1992. — Вып.1. — 193 с.
15. Художественное восприятие: основные термины и понятия (Словарь-справочник).— Тверь, 1991. — 123 с.

16.Энциклопедия глубинной психологии. — Т. 1.— М., 1998; Т. 3. — М., 2002;
Т. 4.— М., 2004.